

tök viselem a gyászruhát, imám érettök fog szólni, szívem érettök fog sóhajtozni.

Hitem azt tanítja, hogy a jó, a tiszta, a szelid lelkek fölmennek hozzád az égbe. Oh Atyám, Te tudod, mily jók, mily kedvesek voltak az én gyermekeim. Mintha ott látnám őket előtted, körülted ég ura, Isten. Mintha angyali dalukat hallanám. Mintha ott imádkoznának előtted összekulcsolt kézzel!

Imádkozzatok kedves gyermekeim, ti már boldogok vagytok. Enekeljete, titeket földi gond már többé nem gyötör. Mikor, oh mikor jutok én is hozzátok? Mikor leszek méltó erre az égi dicső boldogságra!

Életem tiétek lesz mindig ezután is, Ti vagytok megvigasztalóim.

Atyám, jó Isten, megenyhült már szívem sajnó sebe. Nyugalom, égi béke száll szívemre. Hála néked ezért. Kérlek ne hagyj el engemet és ne engedj el magadtól, mert így talán elviselhetővé válik súlyos sebem mély fájdalma. A Jézus nevében könyörgök. Amen.

Temetés után.

Mindenható és örökéltű Isten A föld nehéz göröngyei eltakarták már drága halottamat. Ott marad a sírban, ott a halottak szomorú társaságában! Üres lett a hajlék és a szívem fájó, beteg, elhagyott. Hozzád fordulok, Téged kereslek föl. Oly nagy a Te jóságod, oly csodás a kegyelmed, melyet megmutattál a hősök életében, hogy mind azért hálát adok néked. Mindazok a hős és bátor emberek, akik önként választották a halált inkább, mintsem fölládozzák az igazságot, dicső példát mutatnak arra, hogy még a halálban is lehet boldogság.

Megemlékezésem e pillanatban az áldott Jézus dicső példájáról. Ő elkerülhette volna a halált, de inkább vágyott hozzád, ha a halál árán is, mintsem hogy megtagadja az igazságot.

Dicsérem és magasztalom nagy nevedet e nagy és magasztos példákért, a szent prófétákért és apostolokért, hitünk védelméért. Hálaadással könyörgök, hogy eltávozott kedvesemnek adj helyet országod-

ban a jók, igazak és áldottak között, engem pedig vezess igaz ösvényeiden, hogy majd én is méltó lehessen arra, hogy vele találkozzam a dicső lelkek társaságában. A Jézus nevében kérlek. Amen.

Boldogok a halottak.

Sírnunk-e még, hogy már nem vagy itt,
Sírnunk-e, hogy lelked elszállt!
Munkád hű volt, nagyok kínjaid,
Nyugodt és boldog vagy te már.

Miért zokogunk jajt és bánatot?
Túl vagy Te hércen, zajgó tengeren.
Félelem, bánat téged elhagyott,
Sajkád könnyebb már nem lehet.

Szent Atyád szólít, hallod a szót,
Oly szelid, édes, hűn követed.
Kövesd az áldót, a biztatót,
Közöttünk élned már nem lehet.

Boldogult lelked béke ölén,
Angyalok dala im üdvözöl.
Égiek kara elődbe mén,
Bánat és bú több nem gyötör.

Miért hát sírnunk, mért a sóhaj?
Boldoggá lettél, az égbe fenn!
Nekünk maradt az utolsó jaj,
Halál, kié hát a győzelem?

Árva imája.

Édes Istenem, Atyám, Te vagy a szeretet, Te vagy a jóság, Te vagy az erő. Én gyenge teremtmény, elhagyott és árva oly annyira vágyom szeretetért, mert szívemnek ez az éltetője. Kihez forduljak rajtad kívül jó Atyám. Ki fogja meg gyöngye kezemet, hogy el ne tévelyedjek. Szívemben nagy a félelem, de kicsiny a bátorság. Elmémben gyakran ébred föl gondolat, de ritkán követi megfontolás. Életem útját a bizonytalanság göröngyei sokszor elzárják, de a síma ösvényre csak néha találok rá. Szeretem az emberek társaságát, de félek bizni bennök.

Te benned Szent Atyám minden bizodalمام. Te légy útmutatóm és biztos oltalmam. Te vezérelj engemet, Te tanácsold elmémet, Te erősítsd akaratomat, mert csak veled és általad boldogulhat a szegény árva. Te jó Isten, tanácsold az embereknek, hogy a szegény árvára jó szemmel tekintsenek és jó szívvel érezzenek érte és vele.

Igy, csak így leszen biztos az életem, így valósul meg atyai szent célod, melyet

előmbe tüztél, midőn nekem életet adtál. Atyám tartsd meg egészségemet, erősítsd hitemet, növeld bátorságomat, hogy léletemmel és cselekedeteimmal dicsőítselek Tégedet. Ámen.

Özvegy imája.

Irgalom, könyörület és vigasztalás Istene! Hol vagy oh én Istenem? Hol pihen a te kezed hatalma, hol rejtőzik a Te igazságod paizsa?

Gyöngye életemnek egyetlen támasza, egyetlen ereje oda van, eltemettetett a föld sötét ölébe! A földben az, akit Te arra teremtetted, hogy itt e földön éljen, akinek olyan lelket adtál, amely fényesen bevilágított mindenkit, aki közelében volt. A földben az, aki nekem üdvöm, életem és boldogságom vala.

Oh szerető jó Atyám, tedd kezedet ajakamra, hogy a fájdalom árja ne törjön ki rajta, a panasz is ne vétkezzen Te ellened.

Nyújtsd felém jobb kezedet, oh én Istenem, hogy mint erős kösziklát megfoghassam, s magamat az elveszéstől megmenthessem. Hiszen Jézus tanította, hogy

akik benned biznak, meg nem csalatkoznak.

Hiszen prófétád írta, hogy a Te erőd megvédelmez minden veszedelemtől. Ime elesett mellőlem, ki nekem támaszom, paizsom és vezérem volt. Gyöngeségemben én úgy csüngtem az ő erején, mint a gyümölcs a fán. Az erős fa kidőlt, én itt vagyok a porban s kiáltok téged várva, hogy Te légy segítségem, Te légy az én szerelmesem.

Jó Istenem! Kinek ezernyi fénylő napod van, fordíts felém egyetlen sugárt, hadd nyiljanak föl újra elborult szemeim, hadd lássam újra az életet s érezzem azt a melegséget, amely táplál, éltet és erőt ad.

De nem feledkezem el Atyám arról sem, ami jót élveztem. Nem feledem azokat az órákat, napokat és esztendőket, amelyekkel megajándékoztál minket. Emlékezetem tárházában fölújulnak a jó napok is. Eszembe jut, milyen áldás, milyen boldogság vezetett minket lépésről-lépésre. Emlékezem, mennyi jó akarattal fedezte el az én gyöngeségemet. Jól tudom, mennyit kellett, hogy tőrjön én mellettem be-

legségemben és bánatomban. Most már azt is látom, hogy az én életem kedvesebb volt neki a sajátjánál. Nagyon szeretett, szeretve távozott és szeretetni fog mindaddig, míg az én szívem dobog.

Itt előtted jó Atyám jelenné változik a múlt és gyöngye leányod fogadást teszek, hogy nem leszek hűtlen ahhoz, aki oly híven szeretett engemet.

Én ezután is hallgatni fogok tanácsára, támaszkodom erejére s így reményelem, hogy a bánat vigasztalássá, az elhagyatottság barátságos otthonná válik rám nézve.

Ezért kérlek tégedet jó Atyám. De különösen kérlek arra is, hogy a Te fiad a Jézus Krisztus igéit tartsd szüntelen ajkamon, hogy azokból táplálkozzék életem forrása.

Könnyhullatásom én nékem kenyerem éjjel-nappal, de ha Te úgy akarod, annak nyomán vigasztaló reménység fog fakadni. Majd én is azt mondom a zsoltárdalnokával: Én lelkem mire csüggedsz el, mit keseregsz ennyire? Bizzál Istenben s nem hágy el. Ekkor majd megtalálom a

vigasztalást a munkában, a hitben és leszek néked hű gyermeked s Te leszel nekem mindig áldott, mindig szerető Istenem. A Jézus nevében kérlek, hallgass meg. Amen.

Édes Atyám.

Édes Atyám hívj engem utánad,
Nyomdokidban az útas el nem fárad
Kegyes szókkal enyhíttessé szívemet,
Légy reményem, teljesítsd kérésemet,
Minden gondtól szabadíts meg,
Bűn, félelem többé nincsen,
Ha Te közel vagy jó Isten.

Szenvedésem szereteted ápolja,
Gyöngéimnek erőd legyen gyámola,
És ha majdan széjjel oszlik a vihar,
Hadd vezessen előre az égi kar.
Az életben s a halálban,
Te légy pásztorom én nekem,
Jövel hozzám jó Istenem.

Kedves halott emléke.

Szomorú fűz lombja lengedez a hation, ő a drága halott ott pihen alatta. A virág elhervad, a fűszál meghajol, a kő is porladoz, de a szívem fáján még mindig

ott nyílik az emlék virága. Tiszta, égi, magasztos minden kis vonása. Átváltozott, megdicsőült minden, ami földies volt lényében és életében.

Beláthatatlan a szellemi világ birodalma és kifürkészhetetlen az a rejtett titok, amely mindent elföd abból, ami a halál után történik.

Az utolsó sóhajt talán most is hallom, pedig mióta fedí már elporlott ajakát a föld nehéz göröngye. Minden mosolya oly tisztán villan el szemeim előtt. Szavai oly fájók s mégis oly édesek, mivel a szeretet húrján csendülnek fülemben.

Lelkének nemes vonásai mélyen vannak vésve szívembe. Azokat én oly jól ismerem, oly jól tudom mit kíván tőlem, leányától. Erzem, mily igazán szeret, látom, mint törli le a könnyet, melyet a bánat csalt leánya szemébe. Minden mozdulatja oly helyes, oly kedves volt. Megújult előttem, itt mozogni látom, oh hogy ha nem kellene többé elbocsátanom!

Halhatatlan Isten! Te, ki a szellem világában élsz, Te ismered az én kedvesem életét is, ott, ahonnan nincsen visszatérés,

ott, ahol már vége minden fájdalomnak. Úgy-e boldog ő ott? Úgy-e boldogan tekint le ide reám?

Tudom Istenem, hogy ő tiszta szívet vitt neked. Tudom, hogy ő ott nyert Nálad szent életet.

Esedezem jó Atyám, adjad, hogy megdicsőült szelleme, remek, szép példája hassa át egész lényemet. Add, hogy nemes akarata érvényesüljön bennem, rajtam és általam, hogy így itt e földön is folyjon tovább élete a szellemi hatásban. Add, hogy emlékét őrizzem híven továbbra is, mint életem talizmánját. Add, hogy szellemünk sohase szakadjon el egymástól, hanem az enyém az övétől ihletve emelkedjék hozzád mindig tökéletesbülő erővel.

Emléke él szívemben, én őt nem feledem. Legyen ez az emlék áldója és megőrizője életemnek. Amen.

Ima erőért.

Ki oly nagy és erős mint Te, hatalmas Isten, és ki oly gyöngye mint én? Így kell sóhajtanom, mert érzem, látom, hogy az

én erőm csekély, lábam roskadoz a teher alatt.

Minden pillanat új gondot ad. Minden órában nagyobb föladat vár reám.

Ha nézem életemet, oh mennyivel többet kellett volna megvalósítanom. Ha nézem a szükségemet, oh mennyivel kevesebbet tudok kipótolni. Ha nézem lelkem vágyait, oh mily messze vagyok azoktól! Ha számlálom a Te parancsaidat, oh hányat nem töltöttem be azokból. Ha vizsgálom a Jézus intéseit, oh hányra nem fordítottam figyelmet.

Édes Istenem, nem a jó akarat, oh az nem hiányzott nálam, hanem az erő csekély volt. Ott ahol kezdeni kellett volna a jót, nem tudtam elvégezni, rosszat cselekedtem ott, ahol építenem kellett volna szívem boldogságát, elrontottam az alapot, melyen megállhatott volna.

Oh mily sok a feladat és mily csekély az erő nálam. Jó Atyám, Te midőn a földet teremtéd, benépesítetted azt, midőn a nőt ráhelyezted, szenvedést is jelöltél ki számára. Nem zúgolódom ez ellen, hanem kérlek segíts, hogy szent és

magasztos munkámat elvégezhessem a családban, mint anya, mint nő és mint hitestárs.

Erőd gazdaságából pótolod az enyémet és engedd meg, hogy én is növelhessem azt, hogy így lehessenek jó és hasznos tagja a társadalomnak s barátja minden jónak. Hallgas meg Atyám. Amen.

Szegénységben.

Mindenek ura, hatalmas Isten! Hány ezer világ és abban mennyi rejtett kincs van. Előtted tárva a föld mélysége, hol a fényes arany terem, a tenger fenéke, hol a drága gyöngy rejtőzik. Tiéd a földnek minden ékessége, az égnek milliárd csillagai. Tied az ismert és ismeretlen sok ezer világok!

Milyen gazdag vagy Te nagy Isten, és milyen szegény az ember. De különösen én milyen szegény vagyok. Midőn estve álomra hajtom fejemet, nem tudom mit fogok adni gyermekeimnek a következő napon.

Oh jó Atya! Egykor én is gazdag valék. Nem ismertem a szükségét, nem lát-

tam hiányt. Mindenem volt, amire gondoltam, de most másoké a minden és enyém a semmi. Mivel érdemeltem e csapást, miért vétetett el tőlem az áldás, miért hogy annyit kell szenvednem.

Mások fényben úsznak körültem, pedig ők nem fáradnak többet, mint én, mások kényelemben, bőségben henyélnek; pedig erényük és jóságuk is bizony csak gyarló.

Nem tudom megérteni, égi Atyám, miért mérsz más mértékkel nekem, mint másoknak. Nem tudom fölfogni, miért feledtél el engemet és miért gondozod azokat, akik nem gondolnak sem a hittet, sem a jó lelkiismerettel. Avagy szent Atyám a becsületes szegény kell-e hogy legyen? Avagy Te tőlem azt kívánod, amit fiad a Jézus kívánt volt a gazdagtól, hogy ha követni akarja őt, adja el vagyonát és ossza ki a szegények között.

Bizonnyal ezt és hála szent akaratodnak, ebben én igyekeztem hű és igaz lenni.

Jó Atyám. Nem kívánok dicselkedni. Nincsen is mit emlegessek, de azt tudom, hogy ami keveset nekem adtál az életben,

én mindazt szívesen megosztottam másokkal. Tudom, hogy tőlem aki szegényebb volt, mint én, nem lávozott üres kézzel, tudom, hogy akinek beteg volt szíve, az tőlem csak vigasztalást hallott.

De nem, oh nem emlegetem a multat, amelynek boldogsága éppen abban állott, hogy volt mivel segítek másokon. Ime most én vagyok szegény. Rajtam nem könyörül senki, de ne is könyörüljön más, csak Te jó Atyám. Tőled sem kérek sokat, csak a mindennapit, csak egészséget, hogy munkámat mindennap elvégezhessem. Nem kívánom a mások kincsét, vagyonát, kivált ha azokért szívem tisztaságát kell, hogy odaadjam. Úgy érzem, szent Atyám, hogy boldogabb a szegény, ha tőled nem fél, ha hozzád bátorsággal közelít, mint a gazdag, ha nem igaz munkával szerezte és nem nyugodt lelkiismerettel költi el vagyonát.

Én megelégszem a békés szegénységgel és csöndes szívvel, ha ezt megtarthatom. Jó Atyám, ezt az egy kincset őrizd meg nekem. Ezt az egyet növeljed, mert akkor nem nézem a másét, nem kívánom azt,

ami nem az enyém. Elég lesz ez nékem erre az életre. Elég ez örömnök a sok másnemű bánat és aggodás mellett.

Légy leányoddal, Te ápod, Te szeresd őt, mert akkor boldog lesz. Adj boldogságot nekem Istenem. Könyörgök hallgass meg. Amen.

Fohász békességért.

Világok alkotója, mindenható Felség! Te úgy teremtetted az embert, hogy élete első percétől az utolsóig legyen körülvéve más emberekkel. Midőn még ott van bölcsőjében, az anyát egy pillanatra sem nélkülözheti. Nemcsak a táplálékot, hanem az oltalmat is egészen tőle várja. A szeretet védő segítségével nélkül egy rövid óra alatt megsemmisülne egész élete.

Midőn ezt elgondolom, eszembe jut az is, hogy a családi kör, a társadalom rétegei, sőt az egész ország is olyan, mint a ringó bölcső. Mindeniket egy biztos kéz, mindeniket önzetlen szeretet kell, hogy kormányozza, gondozza és a veszélytől megóvjá.

Azért jó Isten életemnek egy-egy pillanatát hadd szenteljem azoknak az érzelmeknek, amelyek csak a béke ölén élnek és nőnek biztosan.

Először is áldott hazám sorsát ajánlom atyai szíved oltalmába. Oh mennyi vért és életet nyelt el e hazának minden göröngye. Hány vitéz levente hullott el az ellenség öldöklő fegyverei között. Legyen áldott emlékezetök.

Jó Atyám! Drága hazánknek nemcsak külső, hanem belső ellenségei is voltak és vannak. Nem minden gyermek szereti igazán az őt szülő édes anyát, nem mindenik áll védelmére. Oh Isten, a Te nagy hatalmaddal távoztass el minden gonosz és nemtelen érzést a mi hazánk fiai és leányai kebeléből.

Könyörgök édes Atyám, a békesség angyalát tartsad e haza fölött. Ne engedd, hogy meghasonlás, viszály dúlja szét azt az áldott békességet, amelynek ölében terem a búzakalász, a gazdagság és a tudomány is.

Megemlékezem a lelkiek társaságáról, az egyházzal is. Mily fölséges cél áll előtte.

A Te országodat, a mennyei boldogság országát a Jézus evangéliuma és annak szolgálói építhetik föl itt e földön. Oh Atyám, hányszor teremtenek ők is háborút a jó békesség helyett. Hányszor szenvedett üldözést a hívő hite miatt!

Jó Isten! A Te akaratodból új időket élünk. új szellem van köztünk. Megértettük, hogy a szeretet evangéliuma nem ismer különbséget. Ezt az evangéliumot hirdettesd közöttünk mindazokkal, akiket a Te szoigálatodra elhívtál és ne engedd, hogy bárki is az ő tiszta és őszinte hitében megháboríttassék. Virágoztasd az egyházakat és ékesítsd a templomokat a buzgó lelkek sokaságával.

Végül saját lelkem nyugalmaért és boldogságáért is fohász jő ajkamra. Bármit nyújt az élet, ha nincsen békesség a szívben, ha nincs nyugodalma a léleknek, mit használ annak az egész világ is. Égi Atya, az áldó lelki békességért esedezem előtted. Oh tisztogasd szívemet lelked lehetével, erősítsd az evangélium éltető italával és vidámitd föl szent hajlékod lelki harmatjával.

Itt az enyéim körében is, oh vajha mindig ünnepi díszben és boldog érzésben járhatnék, hogy minden napom, egész életem lenne néked szentelve.

Mindennemű kérésemet elődbe hozom, oh hallgass meg és áldj meg Istenem. Amen.

Könyörgés aggodalmak között.

Oh ég, mi bántja lelkemet? Szívem szól ellenem, idegeim, egész testem, minden üldözőbe vett. Nincs számomra egy pillanatnyi pihenés. Mindentől félek, mindenért aggódom. Oh ég Ura, jöjj ne hagyj el engemet, mert nincsen e földön sehol maradásom.

Hányszor, oh hányszor nem vagyok ura gondolataimnak, hányszor merülök el a fájdalmak özönében, hányszor érzem üldözését szívemnek is.

Oly elviselhetetlen az ilyen nő sorsa, amilyen én vagyok. Oly érthetetlen ez a lelki állapot előttem.

Ha kérdezem önmagamtól, mi okozza mindezt, nem tudok felelni. Nem, az ilyen

helyzetet megmagyarázni nem lehet, megszüntetni embernek nem adatott. Csak Te, egyedül csak Te égi hatalom, Te, ki a sötétségből egy „legyen” szóval világosságot hoztál létre, csak Te tudod kiszabadítani lelkemet és szívemet a bizonytalanságból.

Jöjj uram ide közelembe, jöjj és értesd meg gyarló leányoddal, hogy nincs okom aggódni, mert Te gondot viselsz. Jöjj Uram és sugd fülembé bátorítólag, hogy nem üldöz engemet senki. Szólj, hadd bátorodjam és higgyem el, hogy ellenségeim nincsenek, azok nem gyötörnek. Szólj, hadd értsem meg, hogy Te tölem nem kívánsz többet, mint amennyit egy nő elviselhet.

Csapások, bánalmak hogyha érnek olykor, jöjj Uram és oszlasd el azok miatt származó fájdalmaimat.

Barátaimban ha csalódtam, szólj Uram és világosítsd föl, hogy rosszul értettem szavukat, helytelenül magyaráztam mozdulataikat.

Oh vajha megérteném, hogy minden világosság mellett ott van az árnyék is. Oh ha megtanulnám, hogy az emberek-

ben nincsen tökéletesség, azért csak türelemmel boldogulhatunk közöttük.

Atyám idézd föl emlékeben szent Faid a Jézus életét, hadd halljam ajakáról a bánatos ígét: szomorú az én lelkem mind halálig és hadd értsem meg ebből, hogy akiket szeretsz, azokat meglátogatod.

Szerető gondosságodnak melege oszlassa el szívem aggodalmait, erősítse meg akaratomat, hogy fogadjak türelemmel minden csapást, viseljek bátorsággal minden változást és így óvjam meg életemet ok nélküli gyötrelmeiktől és bánattól. Kérlek Uram hallgass meg! Amen.